

Viết Thư Cảm Ơn Thầy Giáo.

Albert Camus - Nguyễn Vạn An dịch

Đây là bức thư nhà văn Albert Camus viết cho thầy giáo trường tiểu học của mình, khi ông được giải thưởng văn chương Nobel. Lúc đó Albert Camus được 44 tuổi.

Le 19 Novembre de l'année 1957

Cher Monsieur Germain,

J'ai laissé s'éteindre un peu le bruit qui m'a entouré tous ces jours-ci avant de venir vous parler un peu de tout mon cœur. On vient de me faire un bien trop grand honneur, que je n'ai ni recherché ni sollicité. Mais quand j'ai appris la nouvelle, ma première pensée, après ma mère, a été pour vous. Sans vous, sans cette main affectueuse que vous avez tendue au petit enfant pauvre que j'étais, sans votre enseignement, et votre exemple, rien de tout cela ne serait arrivé. Je ne me fais pas un monde de cette sorte d'honneur mais celui-là est du moins une occasion pour vous dire ce que vous avez été, et êtes toujours pour moi, et pour vous assurer que vos efforts, votre travail et le cœur généreux que vous y mettiez sont toujours vivants chez un de vos petits écoliers qui, malgré l'âge, n'a pas cessé d'être votre reconnaissant élève.

Je vous embrasse, de toutes mes forces.

Albert Camus

Ngày 19 tháng 11 năm 1957

Kính thưa Thầy Germain,

Con để cho những ồn ào vây quanh con suốt những ngày qua lắng xuống một chút trước khi đến thưa chuyện một chút với Thầy bằng cả trái tim con.

Con vừa được ban cho một vinh dự quá lớn mà con không tìm kiếm cũng không đòi hỏi. Nhưng khi biết tin, suy nghĩ đầu tiên của con, sau mẹ con, là về Thầy. Nếu không có Thầy, không có bàn tay trìu mến mà Thầy đã dang rộng ra cho đứa trẻ tội nghiệp như con, không có sự dạy dỗ và tấm gương của Thầy, thì điều đó sẽ không bao giờ xảy ra.

Con không coi cái vinh dự ấy to lớn như trời biển nhưng ít nhất đây cũng là một cơ hội để cho Thầy biết Thầy đã, đang và vẫn là của con như thế nào, và cũng để đảm bảo với Thầy rằng những nỗ lực, công việc và trái tim rộng lượng mà Thầy đã bỏ ra vẫn còn sống trong một trong những học trò nhỏ của Thầy, dù nay đã lớn tuổi nhưng vẫn luôn luôn là đứa học trò biết ơn của Thầy.

Con xin ôm Thầy thật chặt bằng tất cả sức mạnh của con.

Albert Camus